

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **B. M. A.**, zastoupená JUDr. Lenkou Pavlovou, advokátkou, se sídlem Praha 5 – Zbraslav, Žitavského 496, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2004, č. j. 6 Az 226/2003 - 52,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 11. 2004, č. j. 6 Az 226/2003 - 52, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM- 2016/VL-07-P13-2002 ze dne 10. 11. 2003 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen stěžovatelka) včas kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítala, že soud nepřihlédl k podání nazvanému Konkretizace žalobních bodů žaloby, které mu došlo dne 9. 4. 2004 v souvislosti se zahájením zastupování obecným zmocněncem. Městský soud v Praze stěžovatelku dále nepoučil o možnosti nechat se v řízení zastupovat. Stěžovatelka zdůraznila, že z původní žaloby muselo být zřejmé, že nemůže vést k úspěšnému domáhání se práva, a to i v případě, že rozhodnutí správního orgánu bylo nezákonné. Stěžovatelka dále uvedla, že ústavní právo na právní pomoc může v určitých případech prolomit koncentrační zásadu uvedenou v § 71 odst. 2 s. ř. s. Podle názoru stěžovatelky tato situace nastává v případech, kdy si žalobce

svého zástupce zvolí až po uplynutí lhůty k podání žaloby a vzhledem k osobě žalobce je zřejmé, že sám není schopen svá práva v řízení účelně chránit. Stěžovatelka poukázala na ustanovení § 35 odst. 7 (dnes odst. 8) s. ř. s., které umožňuje přerušení běhu lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení v případě, že stěžovatel podá žádost o ustanovení zástupce. Stěžovatelka uvedla, že původní žaloba je sepsána na formuláři, který jí pomohl vyplnit nějaký člověk v pobytovém středisku, ručně psané důvody jsou povšechné, částečně nesrozumitelné a zjevně psané osobou bez odpovídajícího vzdělání. Podle názoru stěžovatelky je evidentní, že takto sepsaná žaloba nemohla být prostředkem účinné ochrany práv stěžovatelky. Stěžovatelka uvedla, že neovládá český jazyk a není schopna si sama sepsat žalobu. O možnosti požádat o bezplatné ustanovení zástupce nevěděla a nebyla v tomto smyslu soudem poučena. Stěžovatelka navrhla, aby byl napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dne 2. 5. 2005 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 23. 1. 2006, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 1. 2006, vzala stěžovatelka svou kasační stížnost zpět s odůvodněním, že se vdala za občana České republiky a její tři děti jsou rovněž občany České republiky, a proto má v úmyslu požádat o trvalý pobyt v České republice. Současně sdělila soudu novou doručovací adresu.

Vzhledem k tomu, že vyvstaly pochybnosti o tom, zda předmětné zpětvzetí skutečně podala stěžovatelka (za žalobce označena M. A. B. namísto B., odlišný podpis), Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 6. 2. 2006, č. j. 4 Azs 173/2005 - 89, požádal zástupkyni stěžovatelky o sdělení, zda stěžovatelka vzala zpět kasační stížnost podanou dne 11. 1. 2005.

Dne 27. 2. 2006 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno vyjádření zástupkyně stěžovatelky, kterým byly odstraněny uvedené pochybnosti, když zástupkyně stěžovatelky konstatovala, že stěžovatelka je rozhodnuta vzít zpět kasační stížnost podanou proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2004, č. j. 6 Az 226/2003 - 52. Zástupkyně stěžovatelky současně uvedla, že dne 17. 2. 2006 v zájmu odstranění pochybností podala zpětvzetí kasační stížnosti, kde je již jméno stěžovatelky uvedeno správně. Obě zpětvzetí označila za platná. Podání ze dne 17. 2. 2006 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 1. 3. 2006.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět.

Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a veškeré pochybnosti byly odstraněny. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka svým podáním evidentně zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu